

का° [८. ५. ३५.] ध्रुवासीति वाचयत्यौडुम्बरीमालम्ब्येति । आलम्बनं स्पर्शनम् ॥ हे औडुम्बरि त्वं ध्रुवासि स्थिरा भवसि त्वमिवायं यज्ञमानोऽस्मिन्नायतने स्वकीये गृहे ध्रुवो भूयात्प्रजया पुत्रादिकया पशुभिः गवादिभिश्च सह स्थिरोऽस्तु ॥ का° [८. ५. ३७.] सुवेण विशाखे जुहोति धृतेनेति । औडुम्बर्या विशाखे यस्मिन्प्रदेशे द्विधा शाखोत्पत्तिस्तत्र जुहुयादिति सूत्रार्थः ॥ हूयमानेनानेन (३५.) धृतेन आवापृथिवी आवापृथिव्यौ पूर्यथा पूरिते भवताम् ॥ का° [८. ६. १०.] इन्द्रस्य हृदिरिति मध्यमं हृदिरारोप्येति । औडुम्बरीनिखननादूर्ध्वं सदोनामकं मण्डपं निर्माय तस्योपरि प्रावरणाय मध्यं कठमारोपयेदिति सूत्रार्थः ॥ हृदिःशब्देन तृणनिर्मितः कठ उच्यते । हे तृणमय कठ त्वमिन्द्रस्य हृदिरसि इन्द्रसंबन्धी कठो भवसि अतस्त्वं विश्वजनस्य हाया भवेति शेषः । सदोमध्यवर्तिनः सर्वजनस्य यज्ञमानोऽर्विग्रूपस्य प्राणिनः प्रावरणाय हाया भवेत्यर्थः । सदस इन्द्रदेवताकत्वेन तदीयहृदिष इन्द्रसंबन्धितम् ॥ २८ ॥

परि वा गिर्वणो गिर इमा भवन्तु विश्वतः ।

वृद्धायुमनु वृद्धयो जुष्टा भवन्तु जुष्टयः ॥ २९ ॥

का° [८. ६. १२.] परि वेति परिवार्येति । परितः कुल्यवदावरणं (३६.) कृतेति सूत्रार्थः ॥ ऐन्द्रानुष्टुबनिरुक्ता मधुहृन्दोदृष्टा । गीर्भिः स्तुतिभिर्वननीयो भजनीयो गिर्वणा इन्द्रः सदोऽभिमानी । हे गिर्वण इन्द्र स्तोत्रशस्त्ररूपा गिरः वा तां विश्वतः सर्वतः कठरूपेण परि भवन्तु परिगृह्यन्तु किम्भूतं त्वाम् वृद्धायुम् वृद्धा आयवो मनुष्या यज्ञमानादयो मरुतो वा यस्य तम् यदा वृद्धः श्रेष्ठश्चासावायुश्च तं महामनुष्यम् । किम्भूताः गिरः अनुवृद्धयः (३७.) अनु सवनक्रमेण वृद्धिर्यासां ताः शनैः प्रातःसवनं तत उच्चैर्माध्यन्दिनं सवनं तानस्वरेण (३८.) तृतीयं सवनमिति क्रमः । किं च जुष्टयोऽस्मत्सेवास्तव जुष्टाः प्रियाः भवन्तु जुष्टी प्रीतिसेवनयोः ज्ञोषां जुष्टिः ॥ २९ ॥

a. इन्द्रस्य सूरसि । b. इन्द्रस्य ध्रुवोऽसि । c. ऐन्द्रमसि ।

d. वैश्वदेवमसि ॥ ३० ॥